monografio (Sc). Studo, priskribo de unu objekto, speco, persono, regiono.

Monogramo. Desegna kunmetaĵo el la komencaj literoj de nomo.

monokio Z. Vidvitro por unu okulo.

monolito 樹. Laboro farita nur el unu ŝtona bloko: obeliskoj estas ~oj.

Monologo. 1 Sceno dum kiu rolulo, estante aŭ sin kredante sola, parolas al si mem. 2 Amuza rakonteto, kiun unu persono recitas en porplezura kunveno.

monomo Δ . Algebra esprimo, kiu entenas nek la signon plus, nek la signon minus.

Monomanio. Speco de frenezeto en kiu la spirito estas tute absorbita de unusola sensanga ideo.

monoplano . Aeroplano havanta unu paron da aloj. Vd Aenoplano, mplano.

Monopolo. 1 Privilegio donanta al iu persono, kompanio aŭ ŝtato ekskluzivan rajton fabriki aŭ vendi ian komercaĵon aŭ plenumi ian servon : ŝtala ~o pri labako; havi ~on super la merkalo. (Kp akaparo, kartelo, trusto, koncesio, privilegio). 2 (f) Ekskluziva posedo : balali pri la ~o ekspluati la popolon B; vi ne havas la ~on de la kuraĵo. ~igl. Ĝui ~on pri io : la lruslv ~igas la pelrolon; spiri liberan, de neniu ~igalan aeron Z.

Monotelsmo. Religia aŭ filozofia doktrino, kiu asertas ekzistadon de unusola dio, kreinto de la mondo. ~isto. Adepto de monoteismo.

monotona Z. Unutona.

*Monstro. 1 Estaĵo, besto aŭ veg., kun nenormala formo k strukturo: la naturo kelkfoje praduklas ~ojn. 2 (1) Estaĵo, kiu mirigas aŭ timigas pro siaj ekscesaĵ, nenormalaj ecoj: ~o de malbeleco, de krueleco (Kp fenomeno). ~a. 1 Prezentanta nenormalan formon aŭ strukturon: ~a floro; ~ulo Z. 2 (1) Miriga, timiga aŭ malplaĉega pro siaj nenormalaj ecoj: ~a grandeco, krueleco; ~a vorlo, frazo, verso; ~e granda ĉapo Z; ni esperu, ke la milito ne ripeliĝos en pli ~a formo.

*Monto. 1 Granda natura amaso da roko k tero, kiu tre altiĝas super la nivelo de la ĉirkaŭanta grundo: la ondegoj leviĝas kiel ~oj Z; jen slaras la bovoj antaŭ la ~oZ (f: jen la malfacilaĵo!). 2 (f) Amasego, multego: ~vj da kadavroj, da rubaĵoj, da paperaĵoj; promest oraĵn ~ojn Z; ni ne povas senfine loleri liun ~on da mizero; inter faro k rakonto slaras meze granda ~oZ (Vd Abismo). ~aro. Masivo aŭ ĉeno da kunigitaj ~oj formantaj tuton: la Kaŭkaza, Pirenea ~aro. ~iĝi. Altiĝi kvazaŭ ~o: de via kolera blovo ~iĝis kvazaŭ ~o: de via kolera blovo ~iĝis akvo Z. Inter~o, ~paseĵo. Malpli alta trairejo inter du ~oj. ~bastono. Longa bastono kun fera pinto uz: ta en ~oj por faciligi grimpadon. ~fendo. Interkrutejo.

* Montri (tr). 1 Prezenti, elmeti al la rigardo: ~u al ili vian novan veston Z; ~i la vojon al iu, bildojn al infano; sin ~i ĉe la fenestro; ~i gajan mienon; ~i amikan frunton al iu Z (Kp VIDIGI, MALKAŜI). 2 Gvidi per gesto la rigardon de iu al io : mi ~is al la infano, kie kuŝas ĝia pupo 2; ~i al iu iun per la fingro; ~i en la direkto al Z; ~i la monlon, la ĉielon. 3 Konigi per eksteraj signoj : la horloĝo ~as la horojn k la kompaso la nordon; malsaĝulo luj ~as sian koleron Z; ~i sian kuraĝon, ĝojon, amon, surprizon, fierecon, siajn verajn senlojn; ~i grandan lerlecon en diskutado ; sin ~i afabla, nesincera ; ne ~u vin granda anlaŭ la reĝo; la eslonlo ~os min prava; amikon ~as malfelico Z; la vera ~o, ĉu ni progresas aŭ ne, eslas la kreskado aŭ nekreskudo de nia nombro Z (Kp manifesti, ekstenigi). 4 Pervorte konigi, aperigi, evidentigi: la ~itajn (cititajn) vortvjn ni konsilas ellerni Z ; ~i al iu la minacuntan danĝeron k lian devon; li facile ~os, ke li eslas prava; mi volis ~i (signifi) ke la tablo eslis la celo de la flugado Z; « da » post ia vorlo ~as, ke liu ĉi havas signifon de mezuro Z ; ~oj k konsiloj eslas facilaj Z (Kp PRUVI, MALVOLVI). ~a. Servanta por ~i : la ~a fingro B; ~a fenesiro en buliko; ~a (demonstrativa) pronomo; aldonanle la vyrlon ĉi al la vorloj ~aj ni ricevas ~on pli proksiman Z (Kp APERI). ~iĝi. 1 lĝi videbla : aperas herbo, ~iĝas verdaĵo Z; la luno ~iĝis inler la nuboj. 2 Iĝi evidenta : baldaŭ ~iĝis malbonaj sekvoj (Kp skriai, SPIRI). 3 Sin ~i : vi ~iĝis malforta en lago de mizero Z. ~iĝema, sin~ema.